

Donderdag 18 april 1918 – ochtendeditie

Berlijn, 17 april. Officieel avondbericht: op het terrein van de slag in Vlaanderen van het vorig jaar zijn Poelkapelle en Langemark (ten noorden noordoosten van Ieper) ingenomen.

Londen, 17 april. Officieel: Gisteravond hebben wij met goed gevolg een tegenaanval in de buurt van Wijtschate gedaan.

Uit België.

De Antwerpse Courant van 15 dezer meldt:

Baron von Falkenhausen, de Duitse gouverneur-generaal in België, heeft ten gevolge van herhaalde aanvragen van de Raad van Vlaanderen om werklieden uit het noorden van Frankrijk naar hun haardsteden te laten terugkeren, onderhandelingen aangeknoopt met de bevoegde militaire overheid. De Raad van Vlaanderen heeft thans de heuglijke tijding ontvangen, dat deze onderhandelingen met goede uitslag werden bekroond. De geleidelijke uitwisselingen van werklieden zijn reeds begonnen. Van dit ogenblik af zullen al de Vlamingen der burgerlijke arbeidersformaties uitgewisseld worden.

De betrokken militaire overheid heeft aanwijzingen gekregen om de terugvoering, voor zover de toestand het toelaat, met de grootst mogelijke spoed te voltrekken.

Donderdag 18 april 1918 – avondeditie

Berlijn, 18 april. Officieel middagbericht:

Gisteren heeft de vijand grote stukken van het terrein, dat hij in een gevecht van maanden met ontzaglijke offers heeft gekocht, aan ons overgelaten.

Het leger van generaal Sixt von Arnim heeft de vijand, die stap voor stap wijkt, van nabij onder druk houdend, Poelkapelle, Langemark en Zonnebeke bezet en heeft de vijand tot achter de Steenbeek teruggeworpen. Ten zuiden van de Blankaart hield een tegenaanval van de vijand onze opmars op.

Ten noorden van de Leie hebben wij, onder krachtige dekking van geschutvuur, terrein gewonnen, en hebben wij enige machinegeweernesten gezuiverd.

De gevechten van de laatste dagen hebben ons ruim 2500 man aan gevangenen, enige kanonnen en talrijke machinegeweren als buit opgeleverd.

Londen, 18 april. Officieel ochtendbericht: Ten zuidoosten van de heuvel van Kimmel deed de Duitse infanterie een aanval in drie golven en drong onze linie op een punt licht achteruit. Op deze plaats herstelde een tegenaanval de toestand en kort na 12 uur 's middags was de aanval op alle punten teruggeslagen.

Berlijn, 18 april. De militaire medewerker van de Deutsche Tageszeitung schrijft: "De taaie tegenstand van de Engelsen bij Bailleul, die dit sleutelpunt tot het verdere hoge terrein onder alle omstandigheden wilden behouden, bewijst opnieuw de buitengewone betekenis, die aan het behoud van de hele landstreek, van de Kimmelberg ten Westen van Wijtschate, over de heuvels tot aan Cassel wordt toegekend door de vijandelijke aanvoering. De hele strategische toestand dwingt – naar reeds is in het licht gesteld – de Engelsen om stand te houden tot elke prijs. Doet hij dat niet, dan

verliest zijn stelling te veel aan diepte en dreigt hem dientengevolge een ramp. Daarom zullen wij ook in het vervolg op krachtige vijandelijke tegenstand voorbereid moeten zijn.

Dat we hem daarbij op de wipstoel hebben gezet door telkens op een ander punt aan te vallen, vergemakkelijkt onze zaak.

Het is opmerkelijk, met hoe toenemende bezorgdheid de entente de krijgsoperaties volgt. Nog opmerkelijker evenwel is de stelselmatige voorbereiding van de openbare mening in Engeland op een grote ramp met het Engelse leger op het vasteland."

De militaire medewerker van de Deutsche Kriegszeitung schrijft, dat het gehele front (der geallieerden) in Vlaanderen in gevaar verkeert van te worden opgerold en in de rug te worden aangevallen.

Dit ziet de Franse opperbevelhebber en slechts die overweging kon hem er toe brengen Franse reserves naar de Vlaamse heuvels te brengen om de beschermende stengel van het front in Vlaanderen daardoor te versterken en – indien mogelijk – onze verdere opmars naar het noorden tenminste te vertragen zo niet te stuiten. Dit is hem voorlopig nog niet gelukt.

Londen, 18 april. De correspondent van de Morning Post aan het Britse front in Frankrijk seinde gisteren: ons front in Vlaanderen is recht gemaakt en van de gevaarlijke vooruitspringende hoek bevrijd, die over de rug van Passendale liep. We hebben naar achter toe een meer aaneengesloten linie bezet, achter welke onze troepen zich gemakkelijk kunnen verplaatsen en die doeltreffender bezet kan worden gehouden, omdat ze hechter aaneen sluit. Alle hellingen die we verlaten hebben, zijn een woestenij. De wegen die we aangelegd hadden, zijn vernield en er is geen onderkomen voor de Duitse infanterie. De Duitsers hebben een volstrekte wildernis voor zich en

moeten, als ze hun hoofd boven de omtrekken van de hoogten uitsteken, door onze artillerie waargenomen worden. Al onze kanonnen zijn weggehaald, alle munitie verwijderd of vernietigd en voor de vijand is geen materiaal van waarde achtergebleven.

Parijs, 18 april. Ziehier hoe men algemeen denkt over het Duitse offensief. Nadat de vijand sedert 28 maart voor Amiens tot staan was gebracht, ondernam hij op 9 april in Vlaanderen een afleiding, om de aanval op Amiens, het hoofddoel, gemakkelijker te maken. Meegesleept door hun succes, breidden de Duitsers hun aanvalsfront uit en maakten met verspilling van mensenlevens vorderingen. Men vecht nu om leper heen dat de vijand van het zuiden af tracht om te trekken, om zich een weg naar het westen te banen en van het noorden uit de linie van de hoogte van Cassel tot Kimmel te bereiken, die het voornaamste steunpunt van de Engelse verdedigingslinie in Vlaanderen vormen. Maar de vierde slag om leper is nog maar begonnen.

Londen, 18 april. De bladen en correspondenten laten uitkomen, dat, nadat de Duitsers bij hun aanval in het noorden er niet in geslaagd waren, Hazebroek, Aire; Lillers en Béthune te bereiken, zij een afleiding verder noordelijk hebben gezocht, waar het vierde leger van von Arnim enige vorderingen heeft gemaakt. De terugtocht van de Engelsen heeft de soldaten niet ontmoedigd, daar ze weten dat in de oorlogvoering in het open veld de loopgraafstellingen hun vroegere waarde verliezen; bovendien bewijzen het succes van de Engelse tegenaanvallen te Meteren en Wijtschate en in de richting van Bailleul met de daarop gevolgde tegenslag het wisselvallig verloop van de slag.

Pieter Daens.

Men schrijft ons:

Na reeds tweemaal onder de oorlog door de openbare mening voor dood verklaard te zijn, hetgeen geen ander gevolg had dan hem aan te zetten tot een meer razende strijdbaarheid, is dezer dagen Pieter Daens, de christendemocratische Belgische volksvertegenwoordiger voor Aalst aldaar overleden. Met hem verdwijnt één der eigenaardigste leden der Belgische kamer, – naast de katholieke Adelfons Hendericx en de liberaal Augustyns het enige kamerlid dat het Vlaamse activisme was bijgetreden. En, waar de twee laatste heren thans kunnen gerekend worden onder de berouwende activisten – het heet, dat zij de autonoom verklaring van Vlaanderen niet wensen te onderschrijven – zo kan men zeggen, dat geen enkel lid der Belgische wetgevende macht het activisme in zijn volle omvang nog blijft toegedaan behalve de plaatsvervanger van de heer Daens in de kamer, de te Gent verblijvende advocaat Hector Plancquart, die onlangs het uiterste activisme tegemoet gegaan is, waarvoor hij beloond werd door een benoeming tot Gentse schepen. Als christendemocraat is de heer Plancquart even strijdbaar als de heer Daens. Of hij ook zijn plaats in het Belgisch parlement even glansrijk zal weten te vullen, zullen we helaas eerst na de oorlog vernemen, als wij het ooit zullen vernemen.